

Μέγας Ευθύμιος: Πώς χόρτασε τα 400 άτομα όταν δεν είχε να δώσει στους μοναχούς του!

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

Μέγας Ευθύμιος.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Κάποτε που ο μέγας Ευθύμιος και οι αδελφοί που ήταν μαζί του στη Νέα Λαύρα δοκιμάζονταν από μεγάλη έλλειψη των αναγκαίων, μία μεγάλη ομάδα προσκυνητών από την Αρμενία, όχι λιγότεροι από τετρακόσιοι, που κατέβαιναν από την αγία πόλη Ιερουσαλήμ στον Ιορδάνη, συνέβη να βγουν από τον δρόμο προς τα δεξιά, σαν να τους οδηγούσε κάποιος, και να φτάσουν σε εκείνη τη λαύρα.

Μόλις ο Ευθύμιος τους είδε να σταματούν για να ξεκουραστούν από τον κόπο της οδοιπορίας, κάλεσε τον Δομετιανό, τον οποίο είχε ορίσει οικονόμο της λαύρας, και

του έδωσε εντολή να τους βάλει να φάνε. Εκείνος του θύμισε την ανέχειά τους και πρόσθεσε ότι δεν έχει ούτε την τροφή της ημέρας για τους αδελφούς, ο άγιος όμως, έχοντας το θάρρος του στον Θεό που πήγασε στη χήρα πλούσια τροφή για την καλή της προαίρεση, πρόσταζε τον Δομετιανό να πάει στην αποθήκη του ψωμιού.

– Θα μάθεις, του είπε, τι είναι οι ανθρώπινοι λογισμοί και τι μπορεί να οικονομή με παράδοξο τρόπο η θεία χάρη.

Αμέσως εκείνος υπάκουσε, και μόλις έφτασε στην αποθήκη -τι ανέκφραστα, Χριστέ, που είναι τα θαύματά σου!- τη βρήκε γεμάτη, με τη σοφή πρόνοια του Θεού, από τόσα ψωμιά, που ούτε λίγο να ανοίξει την πόρτα δεν ήταν εύκολο, καθώς την εμποδίζαν αυτά που υπήρχαν μέσα.

Κάλεσε λοιπόν και άλλους αδελφούς, και αφού με τη βοήθειά τους έριξε την πόρτα, είδε μέσα αμέτρητα ψωμιά, και επίσης κρασί και λάδι σε πολύ μεγάλη ποσότητα - ανάλογη βέβαια με την πρόθεση του Ευθυμίου να δίνει.

Όταν τα είδε αυτά ο Δομετιανός και κατάλαβε ότι ήταν ενέργεια της θείας χάρης, έπεσε στα πόδια του αγίου, ζητώντας συγγνώμη και προσφέροντας θερμή μετάνοια για την προηγούμενη μικροψυχία του.

Από τον βίο του Αγίου Ευθυμίου, όπως περιέχεται στον «Ευεργετινό», τόμος Γ', σ. 363-364, των εκδόσεων το Περιβόλι της Παναγίας. Μετάφραση Δημήτρης Χρισταφακόπουλος.